

1989-1993 των Διαρθρωτικών Ταμείων, στο πλαίσιο ετήσιου προγράμματος που εξασφάλισε τη σύνδεση με την περίοδο 1994-1999. Η εν λόγω κοινοτική πρωτοβουλία διέθετε αρχικά προϋπολογισμό 130 εκατ. Ecu. Το 1994 αποφασίστηκε να παραταθεί η διάρκεια της πρωτοβουλίας Κοπνερ. Η κατανομή του προϋπολογισμού των 500 εκατ. Ecu που χορηγήθηκαν για την πρωτοβουλία αυτή για την περίοδο 1994-1999 ήταν η ακόλουθη:

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	Σύνολο
11,45	2,35	219,4	12,75	23	70,15	—	45,3	0,35	11,45	7,80	95,7	500

Η πρωτοβουλία Κοπνερ είχε ως στόχο να επιτρέψει στις περιφέρειες που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από δραστηριότητες στον τομέα της άμυνας να επιταχύνουν τη μετατροπή των οικονομικών δραστηριοτήτων τους.

Τα προγράμματα που συνδέονται με την πρωτοβουλία αυτή δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί από χρηματοδοτική άποψη. Με την επιφύλαξη της οριστικής ολοκλήρωσης των προγραμμάτων, οι ακόλουθες πληροφορίες που αφορούν το Βέλγιο μπορούν να γνωστοποιηθούν στο Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου:

- κατά την περίοδο 1994-1999, η περιφέρεια της Φλάνδρας επωφελήθηκε από το πρόγραμμα Κοπνερ που αφορούσε τα διοικητικά διαμερίσματα Bruges, Louvain, Hasselt, Turnhout και Tongres. Στο τέλος Ιανουαρίου 2003, χορηγήθηκε το συνολικό ποσό των 5 806 098,82 ευρώ στο πλαίσιο συγχρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ)
- τα περισσότερα σχέδια που συγχρηματοδοτήθηκαν αφορούσαν την ανακαίνιση πρώην στρατιωτικών κτιρίων. Άλλα σχέδια αφορούσαν τη διευθέτηση εκτάσεων ή βιομηχανικών ζωνών. Το πρόγραμμα Κοπνερ για την Φλάνδρα δεν συγχρηματοδότησε στρατιωτικές επιχειρήσεις που επιθυμούσαν να μετατρέψουν την παραγωγή τους για μη στρατιωτικούς σκοπούς.
- όσον αφορά τη Βαλονία, ένα πρώτο πρόγραμμα Κοπνερ εγκρίθηκε το 1993. Είχε ως αποτέλεσμα την παρέμβαση των Διαρθρωτικών Ταμείων ύψους 1,096 εκατ. ευρώ. Για την περίοδο 1994-1999, χορηγήθηκαν 6 119 εκατ. ευρώ στο πλαίσιο αυτό. Επωφελήθηκαν περίπου 100 επιχειρήσεις, κυρίως μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το πρόγραμμα Κοπνερ τις βοήθησε να ανοίξουν τις αγορές τους σε νέους τομείς δραστηριότητας. Η Επιτροπή εκτιμά ότι δημιουργήθηκαν 68 νέες θέσεις εργασίας λόγω της κοινοτικής αυτής παρέμβασης.

Η Επιτροπή εφιστά την προσοχή του Αξιότιμου Μέλους του Κοινοβουλίου στο γεγονός ότι μέτρα μετατροπής μπορούν επίσης να προβλεφθούν στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων των Διαρθρωτικών Ταμείων. Οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω της μετατροπής των αμυντικών δραστηριοτήτων τους είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από τα Διαρθρωτικά Ταμεία στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθεσίας.

(2003/C 242 E/077)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3795/02

υποβολή: Robert Goebbels (PSE) προς την Επιτροπή

(7 Ιανουαρίου 2003)

Θέμα: Στατιστικές σχετικά με τη φτώχεια στον κόσμο

Στις δημοσιεύσεις της που αφορούν την παγκοσμιοποίηση, την αιφόρο ανάπτυξη και την αναπτυξιακή βοήθεια, η Επιτροπή χρησιμοποιεί συχνά στατιστικές σχετικά με τη φτώχεια που καταδεικνύουν ότι 1,2 εκατομμύρια άνθρωποι είναι υποχρεωμένοι να ζήσουν με λιγότερο από ένα δολλάριο την ημέρα, ενώ 1,6 εκατομμύρια άνθρωποι πρέπει να ζήσουν με λιγότερο από 2 δολάρια την ημέρα.

Ποια αξιοπιστία έχουν αυτού του είδους οι στατιστικές (τις περισσότερες φορές στατιστικές της Παγκόσμιας Τράπεζας); Μπορούν να υπολογίζουν το μέσο εισόδημα στις χώρες όπου οι συναλλαγές διέπονται από το σύστημα ανταλλαγής και όπου οι παραγωγικές ή καταναλωτικές δραστηριότητες γίνονται στο πλαίσιο της παραοικονομίας;

Ποια είναι η πραγματική αξία αυτών των δηλώσεων; Μπορείτε να καταλήξετε σε πιο αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με τη φτώχεια στον κόσμο;

Απάντηση του κ. Nielson εξ ονόματος της Επιτροπής*(28 Φεβρουαρίου 2003)*

Ο κ. βουλευτής θέτει σειρά σημαντικών θεμάτων σχετικά με τους ιδανικούς τρόπους μέτρησης και ορισμού της φτώχειας, που είναι ένα πολυδιάστατο φαινόμενο στο οποίο περιλαμβάνονται οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές πτυχές.

Η έρευνα και η εμπειρική εργασία σε θέματα φτώχειας έχει αναπτυχθεί ριζικά τα τελευταία χρόνια παράλληλα με το μεγαλύτερο εστιασμό από τους φορείς χάραξης πολιτικής στο θέμα αυτό. Αυτό αντανακλάται στο γεγονός ότι για τις περισσότερες διμερείς και πολυμερείς υπηρεσίες χορηγίας, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, η μείωση της φτώχειας αποτελεί σήμερα τον δηλωμένο συνολικό στόχο για την αναπτυξιακή βοήθεια.

Υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις στη μέτρηση της φτώχειας, καθεμιά από τις οποίες δίνει έμφαση σε μια από τις διαστάσεις της φτώχειας, καθώς η φτώχεια αναγνωρίζεται ως πολυδιάστατη, συνδεδεμένη με το εισόδημα, την απασχόληση, την υγεία, την εκπαίδευση, τη στέγαση, κλπ.

Εάν διατηρήσουμε το οικονομικό κριτήριο, πρέπει ωστόσο να γίνουν ορισμένες επιλογές για να καθοριστεί το όριο, δηλαδή, ποιο εισόδημα ή κατανάλωση θα συγκριθεί για να αξιολογηθεί το εάν ένα άτομο πρέπει να θεωρείται φτωχό ή όχι.

Οι δύο πιο συχνά χρησιμοποιούμενες μέθοδοι για τον καθορισμό του οικονομικού ορίου είναι η σχετική και η απόλυτη:

- Το σχετικό όριο εκφράζεται με την αναλογία του μέσου όρου ή του διαμέσου⁽¹⁾ της διανομής του εισοδήματος. Το ποσοστό φτώχειας ορίζεται τότε ως το μερίδιο του πληθυσμού το εισόδημα/η κατανάλωση του οποίου είναι χαμηλότερη από Χ% του μέσου/διαμέσου εισοδήματος της κοινωνίας στην οποία ζει το εν λόγω άτομο. Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται συχνά στις βιομηχανικές χώρες. Για τα κράτη μέλη, το 60% του διαμέσου εισοδήματος έχει επιλεγεί ως το κύριο κριτήριο για τον υπολογισμό του ποσοστού φτώχειας (που χρησιμοποιείται στα εθνικά σχέδια δράσης και στα περισσότερα έγγραφα της Επιτροπής (εαρινή έκθεση, κοινή έκθεση για την κοινωνική ενσωμάτωση, κλπ.)).
- Το απόλυτο όριο βασίζεται σε ένα χρηματικό ποσό⁽²⁾ που θεωρείται ως ελάχιστο, αλλά που δεν συνδέεται άμεσα στο γενικό επίπεδο της κοινωνίας στην οποία ζει το άτομο. Ένα από τα γνωστότερα όρια απόλυτης φτώχειας είναι αυτό των δύο δολαρίων ημερησίως που χρησιμοποιείται από την Παγκόσμια Τράπεζα.

Μπορεί επίσης να γίνει χρήση ενός υποκειμενικού, διοικητικού ορίου ή ενός ορίου που αφορά την κατανάλωση μερίδας τροφίμων.

Μόλις καθοριστεί ο ορισμός, έχει μεγάλη σημασία το θέμα της πηγής των στοιχείων για τον υπολογισμό του ποσοστού της φτώχειας.

Τα στοιχεία που αφορούν την κατανάλωση, τη δαπάνη, το εισόδημα, προέρχονται συνήθως από έρευνες για τα νοικοκυριά. Οι έρευνες αυτές εφαρμόζονται γενικά από την εθνική στατιστική υπηρεσία σε κάθε χώρα, ορισμένες φορές με την υποστήριξη χορηγών.

Μολονότι η Επιτροπή ελπίζει ότι οι έρευνες αυτές είναι στατιστικά αντιπροσωπευτικές και άρτιες, πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι, όπως τόνισε ο κ. βουλευτής, οι συναλλαγές σε είδος, οι ανταλλαγές και οι συναλλαγές στην παραοικονομία δεν μεταφέρονται απόλυτα στα στοιχεία περί εισοδήματος ή δαπάνης για τις περισσότερες χώρες (λόγω της δυσκολίας στη συγκέντρωση των πληροφοριών αυτών).

Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθούν μη-οικονομικά μέτρα για τη φτώχεια. Αυτά περιλαμβάνουν την ανθρώπινη ανάπτυξη και τους κοινωνικούς δείκτες, που βασίζονται τυπικά στην υγεία (π.χ. θνησιμότητα, διατροφή) και εκπαίδευση (π.χ. εγγραφή) στοιχεία που προκύπτουν από στατιστικά αντιπροσωπευτικές έρευνες για τα νοικοκυριά σε εθνικό επίπεδο. Το πλεονέκτημα από τους δείκτες αυτούς είναι ότι προσφέρουν άμεση μέτρηση της ευμάρειας, που διερευνάται έτσι πιο εύκολα.

Τα μειονεκτήματα οφείλονται στο ότι, μολονότι οι μεταβλητές αυτές επηρεάζονται και από τις ισχύουσες υπηρεσίες και πολιτικές σε μια χώρα, καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από μακροπρόθεσμους παράγοντες (π.χ. την υγεία των παιδιών, που μετράται μέσω της διατροφής και της θνησιμότητας και επηρεάζεται σε σημαντικό βαθμό από τη μακροπρόθεσμη κατάσταση της υγείας της μητέρας). Αυτό καθιστά δύσκολη τη χρήση των πορισμάτων αυτών ως βάση για μια βραχυπρόθεσμη πολιτική ανάλυση και για αποφάσεις.

Ορισμένες φορές χρησιμοποιούνται ποιοτικές μελέτες (με βάση το εκάστοτε πλαίσιο). Αυτές βασίζονται συχνά σε τεχνικές συμμετοχής, που περιλαμβάνουν εμπειρίες, αντιλήψεις, ζητήματα ευμάρειας, κοινωνικών συνθηκών, πολιτικών θεμάτων, κλπ.

Οι μελέτες αυτές, που χρησιμοποιούνται συχνά από μη κυβερνητικές οργανώσεις, προσφέρουν πλούσια, λεπτομερή και με βάση το εκάστοτε πλαίσιο, πορίσματα. Αυτά ωστόσο είναι δύσκολο να εφαρμοστούν, να συνομισηθούν σε δείκτες και δεν είναι πάντοτε αντιπροσωπευτικά του συνόλου του πληθυσμού.

Πολλές προσπάθειες έχουν καταβληθεί ώστε να δημιουργηθούν γέφυρες μεταξύ αυτών των διαφορετικών προσεγγίσεων και να καταλήξουμε σε μια συνδυασμένη μέθοδο αξιολόγησης της φτώχειας. Ωστόσο, αυτό έχει θέσει μεθοδολογικά προβλήματα για τα οποία δεν υπάρχει ακόμη κοινά αποδεκτή λύση.

Εντωμεταξύ, η Επιτροπή στην αναπτυξιακή της πολιτική θα εξακολουθήσει να ευνοεί την ταυτόχρονη χρήση των αποτελεσμάτων από αυτές τις συμπληρωματικές μεθόδους όπου αυτό είναι δυνατόν και ανάλογα με τη διαθεσιμότητα αξιόπιστων στοιχείων.

Σε διεθνές επίπεδο η χρήση αυτών των συμπληρωματικών μεθόδων αντανακλάται στη συμφωνία για τη χρήση ενός συνόλου πέντε δεικτών για την πρόοδο εν όψει του 1ου Αναπτυξιακού Στόχου της Χιλιετίας (εξάλειψη της φτώχειας), που είναι: αναλογία του πληθυσμού που ζει με κάτω από US\$1 ημερησίως· αναλογία χάσματος φτώχειας· μερίδιο του φτωχότερου μέρους του πληθυσμού σε επίπεδο εθνικής κατανάλωσης· επίπτωση των υποσιτιζόμενων παιδιών (ηλικίας κάτω των πέντε ετών) και αναλογία του πληθυσμού με κατανάλωση διατητητικής ενέργειας κάτω του ελάχιστου επιπέδου.

Παρά τα προαναφερόμενα μειονεκτήματα και όπως ορθά σημείωσε ο κ. βουλευτής, η μέτρηση της φτώχειας με οικονομικά κριτήρια αποτελεί σημαντικό στοιχείο κάθε συζήτησης για τις συνέπειες των οικονομικών πολιτικών και μεταρρυθμίσεων για τους φτωχούς καθώς παρέχουν ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για τους φορείς χάραξης πολιτικής, τόσο στις αναπτυσσόμενες χώρες όσο και στους χορηγούς. Επιπλέον, οι πληροφορίες που προσφέρονται μέσω της μεθόδου αυτής είναι πιο εύκολα συγκρίσιμες από χώρα σε χώρα. Αυτό εξηγεί, συνεπώς, το γιατί τα μέτρα αυτά ευνοούνται στην προσπάθεια υπολογισμού της φτώχειας σε συνολική βάση.

(¹) Ένα ουσιώδες πλεονέκτημα του διαμέσου είναι ότι δεν επηρεάζεται από ακραίες τιμές, δηλ. από εξαιρετικά χαμηλά ή υψηλά εισοδήματα.

(²) Το ποσό αυτό μπορεί να καθοριστεί βάσει μιας δέσμης αγαθών και υπηρεσιών που θεωρούνται ως ελάχιστες.

(2003/C 242 E/078)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3798/02

υποβολή: Christos Folias (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(7 Ιανουαρίου 2003)

Θέμα: Πορεία υλοποίησης Γ' ΚΠΣ

Ήδη τελείωσε και ο τρίτος χρόνος εφαρμογής του Γ' ΚΠΣ για την Ελλάδα.

Ποια η απορρόφηση από την Ελλάδα, μέχρι σήμερα, των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του Εθνικού σκέλους του ΚΠΣ και ποια αυτή των περιφερειακών, ανά περιφέρεια;

Και επιπλέον, πιο συγκεκριμένα, ποια η απορρόφηση των προγραμμάτων ανταγωνιστικότητας, της κοινωνίας της πληροφορίας, της αλιείας, του προγράμματος εκσυγχρονισμού των ελληνικών σιδηροδρόμων, και του ευρωπαϊκού κοινωνικού ταμείου — εθνικό σκέλος;

Είναι ικανοποιημένη η Επιτροπή από την μέχρι τώρα πορεία υλοποίησης του Γ' ΚΠΣ εκ μέρους της ελληνικής δημόσιας διοίκησης; Σε ποιο βαθμό και τι κατά την γνώμη της πρέπει να κάνει η ελληνική κυβέρνηση για την καλύτερη υλοποίηση του ΚΠΣ;